

Právo a judikatúra v praxi

9 | 2026

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. K začiatku plynutia subjektívnej lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/224/2020 zo dňa 24. 8. 2022
- 2. K určení okamihu, ku ktorému má byť posúdená hmotná núdza nájomcu podmieňujúca vznik nároku na náhradné ubytovanie**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/81/2025 zo dňa 27. 8. 2025
- 3. K podmienkam pre prijatie rozhodnutia o vyzvaní spoločníka na splatenie vkladu v zmysle § 113 ods. 3 ObchZ**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/84/2025 zo dňa 28. 11. 2025
- 4. K dodatočnému vyplňaniu doby trvania nájmu do zmluvy (v súvislosti s uplatňovaním nároku na náhradu nájomného na náhradné vozidlo z PZP)**
Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/61/2026 zo dňa 27. 5. 2026
- 5. Ponuka na výkon predkupného práva zahŕňajúca len určitú časť nehnuteľností z tých, ktoré boli následne predmetom prevodu**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/17/2025 zo dňa 27. 8. 2025
- 6. Uplatnenie nároku na zaplatenie kúpnej ceny uzatvorenej podľa ObchZ a nevyhnutnosť preukázania, že predávajúci dodal alebo aspoň je pripravený dodať predmet kúpy**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cob/170/2023 zo dňa 26. 8. 2025
- 7. Právo na zaplatenie zálohy na cenu diela**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/4/2023 zo dňa 14. 2. 2024
- 8. K otázke dôvodnosti vynaloženia nákladov na odborný posudok na stanovenie ceny opravy, ak táto bola za určitú cenu reálne vykonaná**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/54/2025 zo dňa 22. 4. 2026
- 9. Uloženie pokuty v rámci RPVS**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/1/2023 zo dňa 15. 2. 2024
- 10. Aj neodkladné opatrenie spočívajúce v obmedzení styku inej blízkej osoby než rodiča s maloletým je vecou starostlivosti súdu o maloletých**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Ndc/2/2026 zo dňa 10. 2. 2026
- 11. Zverejnenie oznámenia o vstupe spoločnosti do likvidácie podľa § 75c ObchZ a otázka jeho nahradenia pre účely osvedčenia podmienok pre výmaz z OR**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/12/2026 zo dňa 7. 5. 2026
- 12. K posudzovaniu nemajetkovej ujmy spôsobenej prietahmi v trestnej veci osoby, ktorá už bola v ich dobe odsúdená na doživotie**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/5/2026 zo dňa 13. 4. 2026
- 13. Nesúhlas so zmenou pracovných podmienok v súvislosti s prechodom práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov musí byť explicitný**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoPr/1/2026 zo dňa 21. 5. 2026
- 14. K funkčnej príslušnosti pre rozhodnutie o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami strany**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10boer/9/2025 zo dňa 10. 2. 2026
- 15. Vyplácanie vdoveckého dôchodku napriek oznámeniu o novom manželstve a otázka povinnosti vrátenia neprávom vyplatennej dávky**
Rozsudok Správneho súdu SR sp. zn. NR-23Sa/93/2022 zo dňa 21. 10. 2025

1. K začiatku plynutia subjektívnej lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/224/2020 zo dňa 24. 8. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie sa zaoberá otázkou splnenia subjektívnej trojmesečnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania a určením okamihu, keď sa navrhovateľ dozvedel o dôvode obnovy. Posudzuje význam skutočnosti, že navrhovateľ získal právne poučenie o možných dôvodoch obnovy až od právneho zástupcu, hoci samotnú novú skutočnosť alebo nový dôkaz mohol poznať už skôr. Predmetom posudzovania je preto určenie rozhodujúceho okamihu pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania.

Právna veta:

Súd musí mať nad všetky pochybnosti preukázané dodržanie subjektívnej 3 – mesačnej lehoty na podanie žaloby na povolenie obnovy. V zmysle § 403 ods. 1 CSP totiž relevantné nie je to, kedy navrhovateľ obnovy na základe vysvetlenia alebo poučenia niekoho iného dospel k názoru, že určitá skutočnosť by mohla byť považovaná za dôvod pre obnovu konania; právne významné je, kedy sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel buď o „novej“ skutočnosti alebo „novom“ dôkaze [i keď vtedy ešte prípadne ani nevedel (nebol poučený) o tom, že by mohlo ísť o dôvod pre obnovu konania].

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Obnova konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 403

2. K určeniu okamihu, ku ktorému má byť posúdená hmotná núdza nájomcu podmieňujúca vznik nároku na náhradné ubytovanie

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/81/2025 zo dňa 27. 8. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o vypratanie bytu nadväzujúcom na podanie výpovede pre neplatenie nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu. V konaní sa stala spornou otázka nároku na náhradné ubytovanie v súvislosti s hmotnou núdzou nájomcu. Žalobca argumentoval, že nutnosť preukázania hmotnej núdze nájomcu ku dňu doručenia výpovede sa vzťahuje nielen k možnosti predĺženia výpovednej lehoty o ochrannú lehotu, ale aj k vzniku nároku na náhradné ubytovanie. Súd 1. inštancie však vyslovil názor, že pre vznik nároku na náhradné ubytovanie je podstatné, či hmotná núdza existovala ku dňu, v ktorom sa má nájomca vysťahovať. Voči tomuto záveru namietal v podanom odvolaní žalobca.

Krajský súd Trnava rozhodnutie súdu 1. inštancie zrušil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku nájomcu na náhradné ubytovanie z dôvodu jeho hmotnej núdze je podstatná jej existencia k okamihu skončenia nájmu. Jej posúdenie preto nemožno posúvať až ku dňu, keď sa má nájomca z bytu reálne vysťahovať.

Právna veta:

- I. Rozhodnutie súdu o uložení povinnosti nehnuteľnosť vypratať, ako aj určenie, či osoba povinná vypratať nehnuteľnosť má nárok na náhradné ubytovanie, je rozhodnutím deklaratórnym. Deklaruje už exist. j.ci stav, nekonštituuje (nevytvára) nový právny stav. Osobe, ktorej nájom skončil, vznikla povinnosť sa z nehnuteľnosti vysťahovať nasledujúcim dňom po dni, kedy zanikol nájomný vzťah a v tento deň jej aj vzniká nárok na náhradné ubytovanie (pokiaľ sú na to splnené zákonné podmienky). Ak nájomca nehnuteľnosť vypratať odmieta, ako je tomu aj v tomto prípade, je vecou súdu, aby na základe žaloby prenajímateľa uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosť, prípadne rozhodol aj o nároku na náhradné ubytovanie. Stále však ide o rozhodnutie, ktorým sa potvrdzuje určitá skutočnosť, ktorá už reálne exist. j. (povinnosť vypratať nehnuteľnosť). Nevytvára sa nový právny stav, neukladajú sa nové povinnosti, ani nevznikajú, nezanikajú a nemenia sa práva a povinnosti medzi stranami konania.
- II. Je potrebné vziať na zreteľ aj citované znenie ust. § 710 ods. 4 a § 712a ods. 3 veta prvá OZ. Tieto ustanovenia vzájomne pôsobia v situácii, keď bola daná výpoveď z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) OZ (ako je tomu aj v prejednávanej veci), avšak každé upravuje iný hmotnoprávny inštitút. Ust. § 710 ods. 4 OZ upravuje podmienky predĺženia výpovednej lehoty o ochrannú lehotu, ktorá trvá šesť mesiacov, pričom jednoznačne zakotvuje, že otázka existencie hmotnej núdze sa posudzuje k dňu doručenia výpovede. Naproti tomu, ust. § 712a ods. 3 veta prvá OZ upravuje právo nájomcu na náhradné ubytovanie, pričom moment, ku ktorému je potrebné posudzovať / preukazovať existenciu hmotnej núdze, je možno vyvodiť len nepriamo zo znenia „ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomcovi, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov“, z čoho je potrebné vyvodiť, že existencia objektívne danej hmotnej núdze na strane nájomcu sa má posúdiť ku dňu, kedy nájomný pomer skončil, pričom je zrejmé, že nasledujúci deň už nájomcovi nesvedčí právo nehnuteľnosť užívať a je povinný sa z nej vysťahovať.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Nájom, Náhradné bývanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 710 ods. 4, § 711 ods. 1 písm. d), § 712a ods. 3

3. K podmienkam pre prijatie rozhodnutia o vyzvaní spoločníka na splatenie vkladu v zmysle § 113 ods. 3 ObchZ

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/84/2025 zo dňa 28. 11. 2025

Anotácia:

Spoločníci spoločnosti s ručením obmedzeným prijali rozhodnutie mimo valného zhromaždenia o vylúčení dvoch spoločníkov zo spoločnosti z dôvodu nesplatenia vkladu do základného imania spoločnosti. Vylúčení spoločníci podali žalobu o určenie neplatnosti týchto uznesení valného zhromaždenia a súd posudzoval ich platnosť.

Právna veta:

V prípade výzvy, ktorú realizuje spoločnosť podľa § 113 ods. 3 Obchodného zákonníka, sa ... jedná o konanie a rozhodovanie konateľov o vnútornej záležitosti obchodnej spoločnosti. Nejde teda o právne úkony smerujúce voči tretím osobám a zároveň nejde ani o veci obchodného vedenia. Na prijatie rozhodnutia o týchto otázkach sa nepoužije § 134 Obchodného zákonníka, t. j. nebude sa vyžadovať súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých konateľov, ale sa podporne bude aplikovať ustanovenie § 66 ods. 8 Obchodného zákonníka, ak zo zákona nevyplýva iná úprava. Na prijatie rozhodnutia bude potom postačovať prítomnosť väčšiny konateľov (predpoklad uznášaniaschopnosti kolektívneho štatutárneho orgánu) a na prijatie rozhodnutia potom bude postačovať súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných konateľov.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Obchodné spoločnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 113 ods. 3

4. K dodatočnému vyplňaniu doby trvania nájmu do zmluvy (v súvislosti s uplatňovaním nároku na náhradu nájomného na náhradné vozidlo z PZP)

Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/61/2026 zo dňa 27. 5. 2026

Anotácia:

Spor sa týkal nároku na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla po dopravnej nehode. Žalovaný spochybnil aj platnosť nájomnej zmluvy, a to z dôvodu, že žalobca uzatváral zmluvy neurčito, bez uvedenia dĺžky nájmu, a dátumy dopĺňal spätne, čo mohlo viesť k neplatnosti právneho úkonu, keď že doba nájmu, ktorá je podstatnou náležitosťou nájomnej zmluvy, v ňom absent. j..

Súd sa vyjadril aj k t. j.o námietke žalovaného vo vzťahu k platnosti samotnej nájomnej zmluvy z dôvodu jej neurčitosti.

Právna veta:

- I. Primárne považoval odvolací súd za nedôvodnú námietku žalovaného vo vzťahu k platnosti samotnej nájomnej zmluvy z dôvodu jej neurčitosti. Žalovaný argumentoval, že žalobca zmluvu o nájme uzatvára bez udania dĺžky doby nájmu a dátum ukončenia nájmu vypisuje spätne, v dôsledku čoho je zrejmé, že doba nájmu, ktorá je podstatnou náležitosťou nájomnej zmluvy, v ňom absent. j., čo má za následok neplatnosť celej nájomnej zmluvy. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 663 OZ nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval, alebo z nej bral úžitky. Nájomná zmluva je zmluvou konsenzuálnou, pričom tak vzniká dohodou strán o jej podstatných náležitostiach a nevyžaduje písomnú formu. Pojmovým znakom nájmu je jeho dočasnosť. Pod tým sa rozumie časová obmedzenosť trvania nájomného vzťahu. Pojmovému znaku „dočasnosti“ neodporuje, že nájom môže byť dohodnutý na dobu určitú aj neurčitú. Prenajímateľ a nájomca totiž uzatvárajú zmluvu s vedomím, že užívacie právo, ktoré nájomcovi z nájmu plyní, raz zanikne, a teda nájomca bude musieť vec prenajímateľovi vrátiť bez ohľadu na to, či bol nájom dohodnutý na dobu určitú alebo neurčitú. Neuvedenie doby nájmu v zmluve však nespôsobuje jej neplatnosť, keďže potrebným je iba konsenzus zmluvných strán o dočasnom prenechaní veci prenajímateľom nájomcovi.
- II. Ak potom aj bola do nájomnej zmluvy po jej uzavretí dodatočne doplnená (dopísaná) doba nájmu (čo sa javí ako pravdepodobné, keďže zmluvné strany nemohli mať dňa 04.01.2024 vedomosť, kedy bude ukončená oprava poškodeného vozidla nájomcu – poškodeného), nič to nemení na tom, že nájomná zmluva bola medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom uzavretá platne.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Poistenie zodpovednosti za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 663

381/2001 Z. z. – § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1

5. Ponuka na výkon predkupného práva zahŕňajúca len určitú časť nehnuteľností z tých, ktoré boli následne predmetom prevodu

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/17/2025 zo dňa 27. 8. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o vypratanie bytu nadväzujúcom na podanie výpovede pre neplatenie nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu. V konaní sa stala spornou otázka nároku na náhradné ubytovanie v súvislosti s hmotnou núdzou nájomcu. Žalobca argumentoval, že nutnosť preukázania hmotnej núdze nájomcu ku dňu doručenia výpovede sa vzťahuje nielen k možnosti predĺženia výpovednej lehoty o ochrannú lehotu, ale aj k vzniku nároku na náhradné ubytovanie. Súd 1. inštancie však vyslovil názor, že pre vznik nároku na náhradné ubytovanie je podstatné, či hmotná núdza existovala ku dňu, v ktorom sa má nájomca vysťahovať. Voči tomuto záveru namietal v podanom odvolaní žalobca.

Krajský súd Trnava rozhodnutie súdu 1. inštancie zrušil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku nájomcu na náhradné ubytovanie z dôvodu jeho hmotnej núdze je podstatná jej existencia k okamihu skončenia nájmu. Jej posúdenie preto nemožno posúvať až ku dňu, keď sa má nájomca z bytu reálne vysťahovať.

Právna veta:

Existencia stavby na pozemku a skutočnosť, či takáto stavba na pozemku, spoluvlastnícky podiel na ktorom bol ponúknutý žalobcovi na kúpu, je alebo nie je súčasťou ponuky, je podstatným spôsobom spôsobilá ovplyvniť výsledok rozhodovania spoluvlastníka, ide preto o podstatnú zmenu ponuky, a to aj v prípade, ak žalobca prejavil pôvodne záujem o kúpu len pozemkov.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Byty, Nájom bytu, bytová náhrada

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 710 ods. 4, § 711 ods. 1 písm. d), § 712a ods. 3

6. Uplatnenie nároku na zaplatenie kúpnej ceny uzatvorenej podľa ObchZ a nevyhnutnosť preukázania, že predávajúci dodal alebo aspoň je pripravený dodať predmet kúpy

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cob/170/2023 zo dňa 26. 8. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie kúpnej ceny tovaru, ktorý mal byť dodaný na základe ústne uzatvorenej kúpnej zmluvy medzi dvoma podnikateľmi. Časť kúpnej ceny bola uhradená a žalobca sa domáhal jej zvyšku. Žalovaný uzatvorenie kúpnej zmluvy nerozporoval; v konaní bolo preukázané, že si faktúru, ktorou bola cena vyúčtovaná, zaevidoval vo svojom účtovníctve. Tvrdil však, že žalobca mu nedodal tovar a preto nie je povinný cenu doplatiť. Súd 1. inštancie uviedol, že kúpna zmluva nie je reálny kontrakt a záväzok k úhrade kúpnej ceny vzniká aj bez dodania tovaru; žalovaný môže žalobcu prípadne o jeho dodanie osobitne žalovať. Súd uplatnený nárok priznal.

Krajský súd Košice však s uvedeným posúdením veci nesúhlasil. Poukázal na to, že záväzok medzi predávajúcim a kupujúcim je synalagmatický a predávajúci v konaní nepreukázal, že si splnil svoj záväzok dodať tovar alebo je aspoň schopný a pripravený ho splniť. Vzhľadom na uvedené preto Krajský súd Košice rozsudok súdu 1. inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol.

Právna veta:

- I. Východisko súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva je tzv. konsenzuálnym kontraktom a na jej vznik postačuje dohoda o jej podstatných náležitostiach je síce správny, nie je však možné opomenúť, že ide zároveň o vzťah synalagmatický.
- II. Pre obchodnoprávnu kúpnu zmluvu je špecifické, že nemá translačný účinok, tzn. jej uzavretie nespôsobuje prevod vlastníckeho práva. Kúpna zmluva je len právnym titulom pre nadobudnutie vlastníctva, a preto je potrebné prisvedčiť žalovanému, že pokiaľ mu nebol tovar odovzdaný, nemohol k nemu nadobudnúť vlastnícke právo. Zároveň však platí, nakoľko ide o synalagmatický záväzok, že ak predávajúci svoj záväzok odovzdať tovar kupujúcemu nesplnil alebo nie je pripravený a schopný ho splniť súčasne s druhou stranou, nemôže sa domáhať zaplatenia kúpnej ceny. Dlžník zo synalagmatického záväzku, ktorý namieta nesplnenie povinnosti veriteľom alebo nedostatočnú ochotu veriteľa plniť jeho vlastný záväzok, nie je v omeškaní ani nekoná protiprávne.
- III. Súd prvej inštancie preto pochybil, keď uzavrel, že nie je relevantné skúmať, či došlo k odovzdaniu tovaru žalovanému a že žalovaný sa mal dodania tovaru domáhať žalobou o vydanie vecí. Otázka, či bola splnená povinnosť jednej zo zmluvných strán synalagmatického záväzku, je v prejednávacom prípade pre posúdenie povinnosti protistrany zásadná.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Kúpna zmluva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 325, § 409, § 443, § 448, § 449, § 450

7. Právo na zaplatenie zálohy na cenu diela

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/4/2023 zo dňa 14. 2. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie sa zaoberá právnym posúdením odlišnosti medzi postupovanou pohľadávkou na zaplatenie zálohy na cenu diela a nárokom na finančné vysporiadanie plnení pri predčasnom zániku zmluvy odstúpením. Posudzuje, či nároky zhotoviteľa vznikajúce v dôsledku zániku záväzku vykonať dielo možno právne považovať za práva spojené s pôvodne postupovanou pohľadávkou na preddavok. Súd sa vyjadril aj k postúpenému právu na zálohu vo vzťahu k samostatným nárokom na vyúčtovanie skutočne vykonaných prác po odstúpení od zmluvy o dielo.

Právna veta:

Právo na zaplatenie zálohy/preddavku na cenu diela (ktoré bolo predmetom postúpenia) totiž jednoznačne nemožno stotožniť s právom zmluvnej strany na vysporiadanie plnení poskytnutých zmluvnou stranou v súlade so zmluvou o dielo pri predčasnom zániku zmluvy v dôsledku odstúpenia zmluvnej strany od zmluvy. Zároveň nároky zhotoviteľky diela vznikajúce jej v súvislosti so zánikom jej záväzku vykonať dielo v dôsledku odstúpenia od zmluvy o dielo nemožno jednoznačne považovať za nároky/práva spojené s postupovanou pohľadávkou zhotoviteľky diela na zaplatenie zálohy/preddavku na cenu diela.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Zmluva o dielo, Rozsah a cena diela

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 544

8. K otázke dôvodnosti vynaloženia nákladov na odborný posudok na stanovenie ceny opravy, ak táto bola za určitú cenu reálne vykonaná

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/54/2025 zo dňa 22. 4. 2026

Anotácia:

Škoda vznikla v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktoré, ktoré nemalo uzatvorené žiadne povinné zmluvné poistenie. Poškodený postúpil svoju pohľadávku žalobcovi.

Žalobca faktúrou a aj ostatnými dôkazmi preukazoval vykonanie opravy motorového vozidla v cene 3.383,42 eur. Poisťovňa uhradila sumu 2.246,54 eur a žalobca žiadal doplatiť rozdiel. Žalobca vychádzal zo sumy opravy určenej odborným posudkom, ktorý zabezpečil a žiadal náhradu nákladov na zabezpečenie tohto posudku. Odvolací súd posudzoval dôvodnosť tohto nároku na úhradu nákladov za vypracovanie odborného posudku.

Právna veta:

Odvolací súd nepriznal a zamietol aj požadovaný nárok na náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky v sume 275,- eur, ktorý mal spočívať v nákladoch na vypracovanie odborného posudku. Odvolací súd má za to, že v prípade ak bola vykonaná oprava motorového vozidla a je tu daná faktúra, ktorá predstavuje reálne vynaložené náklady na opravu vozidla, nebolo potrebné dávať následne vypracovať aj odborný posudok na stanovenie ceny opravy. Výdavok na vypracovanie takéhoto posudku preto odvolací súd hodnotí ako bezdôvodný.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Náhrada škody, Povinné zmluvné poistenie, Dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 121 ods. 3
381/2001 Z. z. – § 4 ods. 2 písm. c)

9. Uloženie pokuty v rámci RPVS

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/1/2023 zo dňa 15. 2. 2024

Anotácia:

Súd sa zaoberal otázkou výkladu ustanovenia, v zmysle ktorého je nestrannosť oprávnenej osoby spochybnená aj v prípade nepriameho majetkového prepojenia dotknutých osôb a možnosťou uložiť sankciu v prípade jeho porušenia.

Rozhodnutie sa venuje aj otázke výkladu sankčných ustanovení a požiadavke na riadne a preskúmateľné odôvodnenie sankcie tak, aby sankcionovanej osobe bolo zrejmé skutkové a právne vymedzenie dôvodu a výšky uloženej pokuty.

Právna veta:

Odôvodnenie takého extenzívneho výkladu § 19 písm. c) ZRPVS, z akého vychádzalo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, len všeobecným poukazom na účel dotknut. j.právnej úpravy tu nepostačuje, pokiaľ v konečnom dôsledku sankcie ukladané účastníkom konania, v súvislosti s porušením zákazu podľa § 19 písm. c) ZRPVS, predstavujú pomerne značný zásah do majetkovej, resp. podnikateľskej sféry pokutovaných subjektov, hoci zákonom stanovený. Každý sankcionovanej osobe, ktorej v súvislosti s prípadným porušením zákazu vyplývajúceho z § 19 písm. c) ZRPVS súd uloží pokutu, musí byť zrejmé skutkové ako aj právne vymedzenie dôvodu a výšky uloženej pokuty a toto musí byť tak súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom riadne a presvedčivo odôvodnené.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Odôvodnenie sankcií

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 315/2016 Z. z. – § 19 písm. c)

10. Aj neodkladné opatrenie spočívajúce v obmedzení styku inej blízkej osoby než rodiča s maloletým je vecou starostlivosti súdu o maloletých

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Ndc/2/2026 zo dňa 10. 2. 2026

Anotácia:

Otec dieťaťa žiadal o neodkladné opatrenie na obmedzenie kontaktu starého otca s maloletým dieťaťom a obmedzenie jeho vstupu do bytu v čase, keď sa tam dieťa nachádza. Súčasťou návrhu bol aj zákaz priblížiť sa k dieťaťu na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov.

Mestský súd Bratislava IV predložil vec najvyššiemu súdu z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci Mestským súdom Bratislava II. Mestský súd Bratislava IV s postúpením veci nesúhlasil argument. j.c, že neodkladné opatrenie súvisí s ochranou integrity maloletého dieťaťa ako ohrozenej osoby a je vecou starostlivosti súdu o maloletých. Právna povaha predmetného neodkladného opatrenia podľa názoru predkladajúceho súdu vylučuje viesť v týchto veciach samostatné konania.

Rozhodnutie sa tak zaoberá otázkou, či má byť vec prejednávaná v rámci prebiehajúceho konania vo veci starostlivosti o maloletých alebo ako samostatné konanie o neodkladnom opatrení.

Právna veta:

Zákaz vstupu do nehnuteľnosti v čase, keď sa v byte nachádza maloletá (bod 1. petitu) aj umožnenie vstupu do bytu výlučne v čase, keď sa maloletá v byte nenachádza (bod 3. petitu) vo svojej podstate smerujú k obmedzeniu styku starého otca s maloletou a účelom oboch týchto neodkladných opatrení je ochrana malolet. j.– či už ako osoby, vo vzťahu ku ktorej je účastník konania (starý otec) dôvodne podozrivý z násilia (§ 325 ods. 2 písm. e) CSP) alebo ako osoby ohrozenej (§ 325 ods. 2 písm. f) CSP). Najvyšší súd konštat. j., že rovnako ako zákaz priblížiť sa k malolet. j. na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov (bod 2. petitu, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie) aj požadovaný zákaz vstupu do bytu a umožnenie vstupu do bytu sú zo svojej podstaty vecou starostlivosti súdu o maloletých podľa § 111 písm. d) CMP, keďže súvisia s ochranou integrity malolet. j.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 325 ods. 2 písm. e) a f)
161/2015 Z. z. – § 111 písm. d)

11. Zverejnenie oznámenia o vstupe spoločnosti do likvidácie podľa § 75c ObchZ a otázka jeho nahradenia pre účely osvedčenia podmienok pre výmaz z OR

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/12/2026 zo dňa 7. 5. 2026

Anotácia:

Registrový súd odmietol vykonať výmaz spoločnosti z obchodného registra. Za nesplnenú podmienku pre výmaz považoval nepreukázanie skutočnosti o splnení povinnosti o zverejnení oznámenia podľa § 75j ods. 1 a 5 Obchodného zákonníka v Obchodnom vestníku.

Podľa súdu v danom prípade nie je možné stanoviť deň skončenia likvidácie, keďže likvidátor spoločnosti opomenul zverejniť v Obchodnom vestníku vstup spoločnosti do likvidácie a výzvu veriteľom, aby prihlásili svoje pohľadávky a práva podľa § 75c Obchodného zákonníka.

Právna veta:

- I. Konajúci súd nespochybnil, že navrhovateľ v konečnej správe likvidátora zo dňa 4.11.2025 uviedol, že oznámenie o vstupe do likvidácie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. OV 79/2025 dňa 25.4.2025. Uvedené oznámenie však nie je oznámením likvidátora, ale zverejnením zápisu v obchodnom registri zo strany súdu o vstupe spoločnosti do likvidácie a o ustanovení likvidátora. Predmetné zverejnenie nemá náležitosti zverejnenia oznámenia o vstupe spoločnosti do likvidácie podľa § 75c Obchodného zákonníka, ktoré je povinný uskutočniť likvidátor bezprostredne po zápise údajov do obchodného registra, a preto nemôže splnenie povinnosti likvidátora nahradiť.
- II. Odvolateľ priložil listinu označenú ako Oznámenie a výzva likvidátora, kde poukazuje na Obchodný vestník, avšak bez uvedenia čísla predmetného obchodného vestníka a bez uvedenia dňa jeho vydania.
- III. Podľa § 75c zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník je likvidátor povinný preukázať splnenie povinností spojených so zverejnením vstupu spoločnosti do likvidácie a výzvy veriteľom. Splnenie t. j. o povinnosti je nevyhnutným predpokladom na posúdenie dodržania minimálnej lehoty trvania likvidácie podľa § 75j Obchodného zákonníka.
- IV. Odvolacie námietky poukazujúce na zverejnenie ukončenia likvidácie, podanie účtovných závierok a neexistenciu záväzkov spoločnosti nie sú spôsobilé nahradiť absenciu preukázania splnenia zákonných povinností podľa § 75c Obchodného zákonníka.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Likvidácia spoločnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 75c, § 75j

12. K posudzovaniu nemajetkovej ujmy spôsobenej prietahmi v trestnej veci osoby, ktorá už bola v ich dobe odsúdená na doživotie

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/5/2026 zo dňa 13. 4. 2026

Anotácia:

Spor sa týkal nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej prietahmi v trestnom konaní a posúdenia zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup. Predmetom posudzovania bola existencia a rozsah nemajetkovej ujmy, príčinná súvislosť s prietahmi v konaní a spôsob preukazovania okolností rozhodujúcich pre určenie jej výšky. Zároveň konanie riešilo otázku, akým spôsobom má nepretržitý výkon trestu odňatia slobody žalobcu vplyv na unesenie jeho dôkazného bremena a na vyhodnotenie dostatočnosti samotného konštatovania porušenia práva ako zadostučinenia.

Právna veta:

- I. Hoci celková dĺžka konania predstavuje významné kritérium pri posudzovaní primeranosti postupu orgánov verejnej moci, sama osebe bez zohľadnenia konkrétnych okolností prípadu nie je rozhodujúca pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.
- II. V posudzovanom prípade žalobca odvodzuje nárok od prietahov v konaní, preto samotná dĺžka trestného konania, hoci aj dlhšia, nebola z hľadiska dopadu na osobnú sféru žalobcu rozhodujúcim faktorom, keďže jeho právne postavenie bolo už v rozhodnom období determinované výkonom trestu odňatia slobody na doživotie a výsledok konania nemohol viesť k zhoršeniu jeho situácie. Pokiaľ ide o odškodnenie nemajetkovej ujmy, odvolací súd preto dospel k záveru, že prietahy v trestnom stíhaní žalobcu, v situácii, v ktorej sa nachádzal, nemohli u žalobcu vyvolať takú intenzitu neistoty, aby bolo nevyhnutné túto ujmu kompenzovať poskytnutím primeraného zadostučinenia v peniazoch. Plnohodnotnou formou kompenzácie vzniknut. j.ujmy je v okolnostiach t. j.o veci samotné konštatovanie porušenia práva.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Náhrada nemajetkovej ujmy, Prietahy v konaní

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 514/2003 Z. z. – § 17 ods. 2, ods. 3

13. Nesúhlas so zmenou pracovných podmienok v súvislosti s prechodom práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov musí byť explicitný

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoPr/1/2026 zo dňa 21. 5. 2026

Anotácia:

Spor sa týkal určenia zániku pracovného pomeru a nároku na odstupné bývalej riaditeľky po zrušení školy, jej odvolaní z funkcie a prechode práv a povinností na nového zamestnávateľa.

Žalobkyňa v odôvodnení žaloby uviedla, že zrušenie základnej školy malo za následok podstatnú zmenu jej pracovných podmienok a aj keď v žiadosti o skončenie pracovného pomeru nie je výslovne uvedený nesúhlas so zmenou pracovných podmienok, požiadala o skončenie pracovného pomeru s tým, že ide o skončenie pracovného pomeru priamo zo zákona. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a tvrdil, že k dohode o skončení nedošlo, a preto pracovný pomer naďalej trvá bez nároku na odstupné.

Právna veta:

- I. Je nesporné, že žalobkyňa zaslala žalovanému v 1. rade ďalšie podanie, a to žiadosť o vyplatenie odstupného na základe ust. § 63 ods. 1 písm. a), s poukazom na ust. § 76 Zákonníka práce, resp. ďalšie podanie, ktorým aj odôvodnila žalobu, a to, že k skončeniu pracovného pomeru došlo na základe ust. § 29a Zákonníka práce.
- II. Z ustanovenia § 29a Zákonníka práce nesporne vyplýva, že pri zmene pracovných podmienok musí zamestnanec vyjadriť nesúhlas s touto zmenou. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že takýto nesúhlas musí byť určitý, pričom zo žiadosti o skončenie pracovného pomeru skutočne nevyplýva, z akých konkrétnych dôvodov žalobkyňa nesúhlasí so zmenou pracovných podmienok, ktoré navyše ani neuskutočnil jej zamestnávateľ, ale k zmene došlo v dôsledku rozhodnutia Ministerstva školstva. Žalobkyňa týmto podaním vlastne iba konštatovala, že z dôvodu, že bola odvolaná z funkcie riaditeľky, žiada o skončenie pracovného pomeru dohodou. Žalobkyňa teda neuviedla žiadne relevantné dôvody, ktoré majú predstavovať zásadnú zmenu pracovných podmienok a z tohto podania sa dá vyvodiť iba to, že žalobkyňa vzhľadom na to, že bola odvolaná z funkcie riaditeľky (aj keď sa o túto funkciu mohla opätovne uchádzať), už v t. j.o škole pracovať nechce, bez uvedenia konkrétnych dôvodov.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Prechod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 29a

14. K funkčnej príslušnosti pre rozhodnutie o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami strany

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10boer/9/2025 zo dňa 10. 2. 2026

Anotácia:

Rozhodnutie sa zaoberá otázkou procesného nástupníctva po úmrtí účastníkov exekučného konania a určením príslušnosti na rozhodnutie o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami strany. Obe povinné zomreli po začatí exekučného konania (20. augusta 2007), avšak ešte pred vydaním uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (28. decembra 2016). Okresný súd rozhodol uznesením z 3. decembra 2014 o zastavení dedičského konania po poručiťke -povinnnej 3/ z dôvodu, že táto poručiťka nezanechala žiaden majetok.

Dovolací súd vrátil spis súdu prvej inštancie s tým, že je potrebné ustáliť okruh účastníkov exekučného konania.

Právna veta:

Keďže k strate procesnej subjektivity povinného 2/ došlo až v priebehu dovolacieho konania, na rozhodnutie podľa § 63 ods. 2 CSP je funkčne príslušný výlučne dovolací súd.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dovolanie, Zastúpenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 35, § 63 ods. 2, § 438

15. Vyplácanie vdoveckého dôchodku napriek oznámeniu o novom manželstve a otázka povinnosti vrátenia neprávom vyplatenej dávky

Rozsudok Správneho súdu SR sp. zn. NR-23Sa/93/2022 zo dňa 21. 10. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o správnej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia vo veci vrátenia neprávom vyplateného vdoveckého dôchodku. Sociálna poisťovňa požadovala vrátenie dôchodku z dôvodu uzatvorenia nového manželstva. Žalobca sa ale bránil, že uzatvorenie manželstva Sociálnej poisťovni oznámil, napriek tomu však ona sama (po oznámení) vydala rozhodnutie o zvýšení dôchodku, na základe ktorého mu bol ešte určitú dobu vyplácaný. Z uvedeného dôvodu si myslel, že došlo k zmene zákona a dôchodok preto prijal v dobrej viere. Sociálna poisťovňa argumentovala, že žalobcu ešte v pôvodnom rozhodnutí o priznaní dôchodku poučila, že nárok na vdovecký dôchodok uzatvorením manželstva zaniká. Nemohol byť teda podľa nej v dobrej viere, keď ho prijal. Oznámenie o uzatvorení manželstva jej navyše žalobca doručil až s osemnásťdňovým meškaním.

Správny súd však dal za pravdu žalobcovi. Súhlasil, že v uvedenom prípade omeškanie s oznámením o uzatvorení manželstva nemalo vplyv na to, že Sociálna poisťovňa naďalej vyplácala dôchodok. Súd ďalej upozornil, že ani predchádzajúce poučenie o strate nároku na dôchodok po uzatvorení manželstva automaticky nezakladá vedomosť či aspoň predpokladanú vedomosť príjemcu, že mu dávka bola vyplatená neprávom.

Právna veta:

- I. § 236 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení upravuje povinnosť vrátiť dávku len v prípade, ak príjemca dávky nespĺnil povinnosť uloženú zákonom vôbec.
- II. Táto úprava sa však vzťahuje len na prípady, kedy sa žalovaná o skutočnostiach, ktoré mali byť príjemcom dávky oznámené, dozvie inak ako od príjemcu dávky. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje len na tých príjemcov dávky, ktorí nespĺnia povinnosť (v tomto prípade ide o povinnosť podľa § 227 ods. 3 zákona o sociálnom poistení) vôbec. Žalobca, hoci s osemnásťdňovým omeškaním, splnil povinnosť oznámiť žalovanej zmenu v skutočnostiach rozhodujúcich na zánik nároku na dávku, ako aj povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na zánik nároku na dávku (predložením sobášneho listu).
- III. Správny súd sa nestotožňuje s názorom žalovanej, uvedenom v napadnutom rozhodnutí, že zo znenia § 236 zákona o sociálnom poistení nevyplýva, že pri poberaní dôchodkovej dávky neprávom vyplatennej, sa vyžaduje preukázanie úmyslu. Ustanovenie § 236 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení predpokladá aj naplnenie subjektívnej stránky, teda vôľu a vedomie príjemcu dávky prijímať dávku aj za stavu, že dávka sa mu vypláca neprávom, a to na úrovni vedomosti o t. j. o skutočnosti („vedel“) alebo za takých okolností, že z nich nebolo možné vyvodiť iný predpoklad, ako ten, že dávka sa vyplácala neprávom („musel z okolností predpokladať“).
- IV. Zistený skutkový stav neposkyt. j. dostatočnú oporu pre záver, že by žalobca mal reálnu vedomosť o tom, že mu vyplácaná dávka nepatrí. To napokon jednoznačne neuvádza v napadnutom rozhodnutí ani žalovaná, ktorá argument. j. tým, že žalobca bol poučený v odôvodnení rozhodnutia o priznaní vdoveckého dôchodku, že nárok na vdovecký dôchodok zaniká uzatvorením manželstva.
- V. Z týchto okolností žalovaná vyvodzuje, že žalobca musel predpokladať, že mu dňom uzavretia manželstva zanikol nárok na vdovecký dôchodok, ale napriek tomu ho prijímal. V skutočnosti však žalovaná vyčíta žalobcovi len to, že mu na základe poučenia (v roku 2014) bol zrejmy abstraktný následok, že ak by raz uzavrel manželstvo, malo by to za následok stratu nároku na dávku a že na základe rozhodnutia žalovanej zo dňa 14.03.2022 (teda v čase, keď bola žalobcovi za predchádzajúce mesiace dávka vyplatená, hoci neprávom), ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia, mal žalobca vedieť alebo musel predpokladať, že mu dávka bola vyplatená neprávom. Podľa názoru správneho súdu však takáto abstraktná resp. oneskorená vedomosť nepostačuje.

Právna oblasť: Právo sociálneho zabezpečenia

Právny inštitút: Dôchodky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 461/2003 Z. z. – § 74 ods. 5, § 236